

عنوان مقاله:

ارزیابی ریسک برنامه تامین آب در محیط فازی (مورد مطالعاتی: برنامه جامع تامین آب مشهد تا افق ۱۴۵۰)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات منابع آب ایران، دوره 13، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کامران داوری - معاون دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد

احمد قندهاری - دانشجوی مهندسی آبیاری و زهکشی دانشگاه فردوسی مشهد-واحد بین الملل

بیژن قهرمان - استاد دانشگاه فردوسی

حمید عمرانیان خراسانی - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

امروزه تامین نیازهای آبی برای مصارف مختلف در بسیاری از نقاط دنیا و بویژه ایران از اساسیترین چالشهای پیش روی برنامه ریزان است. بر این اساس تامین آب از نقاط مختلف و اجرای پروژههای گوناگون، از راهکارهای جاری جهت رفع این چالش در کنار روش های غیرسازه ای بوده و میزان زیادی از اعتبارات و بودجه های ملی را به خود اختصاص میدهد. در این مقاله چارچوب تحلیل ریسک، به کمک روش بارش افکار و دلفی، عوامل مخاطرهآمیز در چهار گزینه تامین آب مشهد بررسی و ریسک هر کدام از آنها بر اساس امکان بروز مخاطرات با کمک تئوری امکان و منطق فازی برآورد شده است. نتایج نشان داد، گزینه انتقال پساب دارای امکان ریسک کمتری نسبت به سایر گزینهها می باشد و لذا در اولویت اول تامین آب شهر مشهد قرار می گیرد. همچنین گزینه های تامین آب شهر مشهد به کمک تئوری مارکویتز در قالب یک سید پروژه مورد ارزیابی قرار گرفته اند که نتایج آنها بیانگر حداکثر ۵۵ درصد اعتمادپذیری است. در این پژوهش چارچوب در نظر گرفته شده بر اساس میانی منطق فازی و تئوری امکان بنا نهاده شده و ضمن تطابق مناسب با روش های جمع آوری اطلاعات بر اساس نظر کارشناسان، می تواند مسیر ساده ای را برای بکارگیری روش شناسی در سایر پروژه های اجرایی تامین آب که عملاً به رغم میزان بالای سرمایه گذاری هیچ گونه تصور روشنی از مخاطرات و فرجام برنامه ای آنها وجود ندارد محسوب شود.

کلمات کلیدی:

دشت مشهد، ریسک، عدم قطعیت، تامین آب، مارکویتز فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1605976>

